

[Pürschel.]

være urimeligt at give den Mand, der havde gjort sig skyldig i en saadan Forbrydelse, Arveret efter Barnet. (Afbrydelse af *Hartwig Frisch*). Nu forstaar jeg, at det var ikke det, det ærede Medlem sigtede til. Paa et andet Punkt i min Tale rørte jeg ved dette, idet jeg henviste til en Lovgivning i Schweiz, der stillede det Barn, der var Frukten af en Kønshedsforbrydelse, saaledes, at det blev anerkendt som Medlem af Faderens Familie og fik Ægtebarnets Rettigheder, dog med kun halv Arveret.

Men dette er jo noget ganske andet end at legalisere Forbindelsen. Det er et fuldkomment andet Synspunkt, der dér griber ind. I øvrigt vil jeg ogsaa være meget betænkelig ved at gøre dette, men den nævnte Lovgivning er dog i hele sin Karakter i det, der er Grundprincippet i den, ganske anderledes forsigtig end det, der foreslaas her, idet det dér kommer an paa Modernen eller Barnets Værge, om de vil nedlægge Paastand paa, at Barnet optages i Faderens Familie. Det, der er Hovedregelen i den paa-gældende Lovgivning, og det, for hvilket jeg udtalte min Sympati, var det, som jeg sagde vi allerede har i dansk Lovgivning, i de saakaldte § 9-Børn, nemlig en Erkendelse af, at Børn, der avles i en Forbindelse, der er indgaaet med et forestaaende Ægteskab for Øje, bliver stillet som Ægtebørn. Det er noget ganske andet end det, som der her er Tale om. Hvad angaar Bestemmelsen om Børn, der er Frugt af en Kønshedsforbrydelse, er den, som nævnt, Udslag af et helt andet Synspunkt, et Skadesløsholdelsessynspunkt, som er fuldkommen fjernt fra det, der er det bærende i den her foreslaede Lovgivning.

Saa talte det ærede Medlem til sidst om, at man havde jo Erfaringerne fra tusinde Aar her i Landet, og at man jo havde forsøgt at gaa den Vej, som jeg mener er den rigtige, og Resultatet er blevet sørgeligt efter det ærede Medlems Opfattelse. Jeg synes nu ikke, det er et sørgeligt Resultat, man er naaet til, at de 90 pCt. af Børnene fødes inden for Ægteskab. Det synes jeg ikke er noget ringe Resultat, naar man tænker paa, hvor meget der er gjort gennem Aarene for at undergrave Ægteskabet baade bevidst af Folk, der tilsigtede den opløsende Virkning, og ubevidst af brave, men vildledte Humanister. Men naar det ærede Medlem siger, at Lovgivningen ikke har haft nogen Indflydelse i Retning af at formindske Antallet af uægte Børn, skylder det ærede Medlem at oplyse, hvor stor Procenten var af uden for Ægte-

skab fødte Børn ved Kristendommens Indførelse her i Landet. Naar han har oplyst dette, har han skaffet det tilstrækkelige og, maa jeg sige, nødvendige Sammenligningsgrundlag for sin Paastand. Det bliver nødvendigt for ham at oplyse dette Tal; jeg tror, det bliver en beklagelig Nødvendighed, men jeg kan ikke fritage ham for det.

Om jeg saa har slaaet mine Argumenter i Stykker eller ikke, skal vi ikke lade Fremtiden afgøre det? Jeg kan dog sige, at jeg allerede af to Medlemmer af det ærede Medlems Parti har modtaget Udtalelser, der gaar ud paa, at jeg ikke har slaaet mine Argumenter i Stykker, men at de tværtimod fandt, at disse Argumenter var saa stærke, at man meget nøje burde overveje, om man virkelig skulde gaa den her foreslaede Vej. Jeg skal indskrænke mig til dette lille Vidnesbyrd.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. L. D. Rasmussen har Ordet for en kort Bemærkning.

L. D. Rasmussen: Jeg vilde ikke have taget Ordet under denne Diskussion, hvis det ærede Medlem Hr. Pürschel havde ladet mig sidde i Fred, hvor jeg sad. Jeg er hverken med Ord eller Mine, saa vidt jeg ved, paa nogen som helst Maade traadt det ærede Medlem for nær. Desuagtet skulde han her fra Talerstolen tale om min aandelige Uformuenhed. Jeg skal ikke forsøge paa at forsvare mig, ikke i mindste Maade; jeg maa naturligvis i dybeste Beundring bøje mig for saa megen Aand og Intelligens, som lyste ud af disse Ord. Men der er et Par Bemærkninger, jeg af rent praktiske Grunde gerne vilde gøre. Naar man, bl. a. ogsaa det ærede Medlem Hr. Pürschel, mener, at Institutionen Ægteskabet bliver skadet stærkt, hvis den store og meget iøjnefaldende Uretfærdighed mod de uden for Ægteskab fødte Børn ikke opretholdes, saa maa det ærede Medlems Tillid til Ægteskabsinstitutionen ikke være saa særlig stor, i hvert Fald ikke nær saa stor som min, thi jeg tror, at Ægteskabsinstitutionen saa udmærket godt kan holde, selv om den Uretfærdighed, der hidtil trivedes over for de uden for Ægteskab fødte Børn, ikke mere opretholdes.

Maa jeg med Hensyn til Erfaringerne fra Norge udtale Forbavelse over, at det ærede Medlem ikke vil anerkende, at der virkelig er sket noget dér, som er Opmærksomhed værd. Thi da Ægteskabsinstitutionen ikke har taget Skade, skønt der er